

ותודה לאל גור

חאח אבי-בר-אלי
חצנוס. איניה חלניקוב

בחורף 2002 נפגשו לראשונה שני שכנים חדשים שעמדו לחלוק בית דו משפחתי ביישוב תל מונד. אבינעם לוי, מהנדס אלקטרוניקה, בדיוק חזר אז עם רעייתו והתאומות בנות השש משהות של כמה שנים בניו יורק, אלון תמרי הגיע עם המשפחה מעיר תוססת פחות וקרובה יותר - פתח תקוה. אבל זה וגם זה היו אנשי היי טק - לוי עבד בניו יורק כמנהל הטכני של פאוור דיזיין, תמרי היה מנהל שיווק ומכירות ברדקום. עכשיו הם עמדו לחלוק עוד משהו - גדר משותפת. גדרות הן אובייקט שתפקידו להפריד. זה לא היה המקרה של לוי ותמרי. בין הצבת קורות העץ לצביעתן הם ניהלו שיחות על העבודה, על השאיפות, ולוי גם שיתף את השכן החדש בתוכנה מקצועית שרכש בניכר: תחום הקלינטק קוסם לו. בניו יורק כבר מעודדים שימוש בחשמל שמיוצר באנרגיות מתחדשות, בגרמניה וביפן מתפתח סביב זה שוק ביתי שלם, הוא סיפר לו, וזה מה שאני רוצה לעשות באמת. תמרי, שלמד גיאופיסיקה ומדעי כדור הארץ לתואר הראשון, גילה לו שהוא לא היחיד, הפנטזיה הזאת היא גם שלו. כמה ימים אחר כך הוא זרק לו כפפה: "בוא נלך על זה". זמן קצר אחר כך שניהם התפטרו והקימו חברה - סול'ארפאוור.